

Fartøy: "Terra Nova", den største og sterkeste av de gamle skotske hvalfær fangerskuter.

Finansiert av: privat innsamling, store tilskudd fra regjeringene i England Australia, New Zealand og Syd-Afrika.

Utsendt av: Royal Geographical Society, London.

65 mann deltar i ekspedisjonen, herav utgjør landpartiene 33 mann. Av disse er det 7 offiserer, 12 tilhører den videnskapelige stabb og 14 menige.

Scotts plan er å legge hovedstasjonen på Cape Crozier, Østpynten av Ross-øya; men været hindrer det. Han må legge hovedstasjonen på Kapp Evans på vestsiden av Ross-øya, 15 statute miles lenger nord enn han kom med "Discovery" i 1901.

"Terra Nova" seiler fra London 1. juni 1910. Møter drivisen utenfor Rosshavet 9. des. Først den 30. des. har "Terra Nova" trengt gjennom pakkisen. Kommer til Kapp Evans i McMurdo-sund den 4. jan. 1911, hvor Scott legger hovedstasjonen. Første depottur starter 2. feb. De slutter slede-sessongen 22. april.

Ferden mot Sydpolen starter 1. november 1911. (De forskjellige partier starter mellom 24 oktober og 1 november. De siste ponniene ble skutt 9. desember ved oppstigningen til platået. De to hundespenn ble sendt hjem 11. desember. Fra nå av trekker karene selv. De må trekke 190 pund, ca. 95 kg. 9 timer hver dag. (Det er en ypperlig prestasjon. Fotografiene viser uøvede skiløpere, som ikke kan utnytte ski og staver, dragstjertene for de to bakerste skiløpere er for korte og trekkseleene er dårlig tilpasset. Det er en helt fantastisk prestasjon av britene gjør.)

De når Sydpolen 18. januar og er nede på Ross-isshefven 18. februar. 13. februar dør Edgar Evans, og Oates dør 16. mars. 19. mars slår Scott, Wilson og Bowers leir 11 miles fra One ton depotet. Langvarig storm hindrer dem i å komme videre. Her blir de funnet 12. november 1912.

På sleden lå 36 pund geologiske prøver. Disse drog de på til det siste.